

“Ifigènia en taxi”

JOSÉ ANTONIO
AGUADO

LES noves generacions de dramaturgs, especialistes en moviment, il·luminadors i actors demanen la seva oportunitat com vam tenir ocasió de presenciar a la Sala Maria Plans quan l'alumna d'ESAD Cristina Martínez va presentar el seu treball de final de carrera, “Ifigènia en taxi”, escrit i dirigit per la Sílvia Navarro. I això revolucionà tota la família teatral de la ciutat, una família que no para de créixer dia a dia a Terrassa.

Sílvia Navarro ha escrit una obra en què ens dona unes quantes lliçons bàsiques sobre supervivència en el món de les xarxes socials amb una premissa indestructible: no avorrit l'espectador. L'obra parteix d'un text clàssic on la protagonista, Ifigènia, acaba acceptant la idea de la mort. Quant hi ha de l'argument clàssic en el text de Sílvia Navarro? Per què l'utilitza la dramaturga? D'on surt el veritable fil argumental d'aquest impressionant treball de dramaturgia? Quin és el veritable valor moral de la vida? Com funciona l'educació? Quina influència tenen les xarxes socials en els nostres joves? Aquestes són algunes de les preguntes que l'espectador es fa quan assisteix a la representació d'un dels textos amb més

agudeses i sentit líric que hem vist a la Maria Plans.

Disposar d'un bon equip és bàsic per portar a bon port un vaixell d'aquesta mida, per això Cristina Martínez ha comptat amb la col·laboració de la dramaturga i directora Sílvia Navarro, Núria Rocamora, Vegas Nartola Cia, les imatges del creatiu Nasí Cabanes, Alicia Rei, Marina Figueres, Adriana Manso, Marel Bach i el disseny de llums ha estat a càrrec

“Ifigènia en taxi” és un text excel·lent, escrit amb erudició, refinament i dosis de poesia

del creador d'espais lírics Aleix Mayans. Un equip ple d'energia que treballa perquè temes com l'educació dels fills, el domini d'idiomes, les discoteques, l'alcohol, el concepte de cultura, les relacions personals, el món interior i el món exterior sorgeixen allà on un menys ho espera, en la lletra d'una cançó o en les plores blaves d'un Twitter impossible. A destacar de l'obra el muntatge del so i les cançons en què vam descobrir una veu, la de Cristina Martínez, que arrossega un llarg matrimoni amb la música com demostra en el seu grup Sense Sal i en tot el que fa amb els seus dits freds i suats sobre les tecles blanques i negres d'un piano.

“Ifigènia en taxi” és un text excel·lent, escrit amb erudició, refinament i dosis de poesia. Rarament s'escriuen peces tan bones sobre les relacions entre fills i pares, l'educació i el sentit de la vida. Davant la decisió de l'heroïna clàssica que decideix agafar el camí de la mort, la Ifigènia contemporània de Sílvia Navarro decideix agafar-se a la vida com a un clau roent. Se sent per sobre de tot viva, un ésser fresc que decideix viure i el discurs es converteix en un joc teatral en el qual les portes s'obren i es tanquen, com la vida mateixa que no para de créixer dia a dia a Terrassa, incorporant noms propis com Cristina Martínez, un nou valor de la interpretació que en aquest monòleg es multiplica en diferents personatges, canta i ens sedueix en tot moment.